

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У БЕОГРАДУ

Број захтева: _____

Датум: 17.11.2017. године

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
ПОСРЕДСТВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА
(члан 65. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

- Име, средње име и презиме кандидата: БРАНИСЛАВА (ТОМО) КНЕЖИЋ
- Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: АНДРАГОГИЈА
- Радни однос са пуним или непуним радним временом: 30% ПУНОГ РАДНОГ ВРЕМЕНА
- До овог избора кандидат је био у звању: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР
у које је први пут изабран: 27.11.2012 године
за ужу научну, односно уметничку област /наставни предмет: АНДРАГОГИЈА

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

- Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 27.11.2017.
- Датум и место објављивања конкурса: 28.06.2017. године, «ПОСЛОВИ»
- Звање за које је расписан конкурс: РЕДОВНИ ПРОФЕСОР

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ ИЗВЕШТАЈА И О ИЗВЕШТАЈУ

- Назив органа и датум именовања Комисије: ИЗБОРНО ВЕЋЕ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ, 29.06.2017. године
- Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
<u>1)др Миомир Деспотовић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Андрагогија</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>
<u>2)др Снежана Медић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Андрагогија</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>
<u>3)др Шефика Алибабић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Андрагогија</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>
<u>4)др Ранко Булатовић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Андрагогија</u>	<u>У пензији</u>

5) _____
6) _____

3. Број кандидата пријављених на конкурс: ЈЕДАН КАНДИДАТ

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ

5. Датум стављања извештаја на увид јавности: 04.09.2017. године

6. Начин (место) објављивања извештаја: ОГЛАСНА ТАБЛА ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

7. Приговори: /

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА:
16.11.2017. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата др Браниславе Кнежић у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС В. Д. ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 62. ст. 4. Закона;
5. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4., се достављају и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДС/ВМ 05/4-02 бр. 1827/1-IV/1
16.11.2017. године

На основу члана 75.став 2. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 88/17) и члана 238. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој XIV редовној седници, одржаној дана 16.11.2017. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се др Бранислава Кнежић изабере у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област АНДРАГОГИЈА, са 30% пуног радног времена, на Одељењу за педагогију и андрагогију, на неодређено време.

Доставити:

1x Универзитету у Београду
1x Др Бранислави Кнежић
1x Одељењу за педагогију и андрагогију
1x Стручном сараднику за радне односе
1x Шефу Одсека за правне послове
1x Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Проф. др Данијел Синани

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета Универзитета у Београду од 29. 06. 2017. године изабрани смо у Комисију за писање извештаја о кандидатима пријављеним на конкурс за избор РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област АНДРАГОГИЈА на Одељењу за педагогију и андрагогију са 30% радног времена.

На конкурс објављен у листу „Послови“ бр. 732. од 28. 06. 2017. године, пријавио се један кандидат – др Бранислава Кнежић, ванредни професор на Одељењу за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду.

Након прегледа поднете документације и радова част нам је да Изборном већу Филозофског факултета поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

Биографски подаци

Бранислава Кнежић је рођена 25. априла 1957. године у Михаљу, општина Метковић (Хрватска). Основну школу завршила је у Михаљу, а гимназију у Метковићу. У периоду од 1976. до 1980. године студирала је педагошко-андрагошке науке на Филозофском факултету Универзитета у Београду. На Факултету политичких наука у Београду (смер социјална политика и социјални развој) одбранила је 1987. године магистарску тезу под називом „Услови социјалне сигурности старих људи у саобраћају“. На истом факултету докторира 17. маја 2000. године на тему: „Методе мерења учешћа образовања у процесу ресоцијализације“.

Своју научну каријеру Бранислава Кнежић је започела 1. септембра 1982. године када је изабрана за асистента приправника у Институту за криминолошка и социолошка истраживања у Београду. По завршетку приправничког стажа и значајних резултата њеног рада 1983. године је бирана за асистента истраживача. После успешног учешћа и вођења неколико пројеката у Институту и више објављених радова бирана је у звање - истраживач сарадник. Звање научног сарадника стекла је 3. јула 2002. године, вишег научног сарадника 31. маја 2007. године, а **звање научног саветника 18. јула 2012. године.**

У звање ванредног професора на Филозофском факултету изабрана је у новембру 2012. године за ужу научну област андрагогија, а од јануара 2013. године ради на Филозофском факултету у Београду на Одељењу за педагогију и андрагогију са 1/3 пуног радног времена где предаје предмете на сва три нивоа студија.

Научно-истраживачка делатност

Бранислава Кнежић је у току своје научне и академске каријере учествовала у више националних и међународних пројеката: „Утицај репресивних мера на стање безбедности у саобраћају“ (1981-1982, Институт за криминолошка и социолошка истраживања-ИКСИ); „Евалуација саобраћајног васпитања и образовања школске деце и саобраћајне културе“ (1983-1984, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, руководилац пројекта); „Превенција во саобраћајот на Патиштата во СР Македонија“ (1985-1986., Институт за социолошки и политичко-правни истраживања Скопје и ИКСИ); „Проблеми старих људи у саобраћају“ (1985-1986, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, руководилац пројекта); „Превентивне и репресивне мере као фактор безбедности пешака у саобраћају“ (1986, Институт за криминолошка и социолошка истраживања); „Утицај социо-психолошких чинилаца на делинквентно понашање“ руководилац пројекта (1986-1990, Институт за криминолошка и социолошка истраживања); „Криминал и друге социјалне девијације - могућност превенције“ (1990-1995, Институт за криминолошка и социолошка истраживања); „Жене Крајине: рат,

егзодус и избеглиштво“ (1995-1996, Виктимолошко друштво Србије); „Услови живота и људска права у женском затвору“ (1996, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, руководилац потпројекта „Образовање фактор ресоцијализације“); „Употреба физичке силе и других облика репресије у току грађанског протеста и студентског протеста због непризнавања изборних резултата у Србији“ (1996, Виктимолошко друштво Србије); „Насиље над женама и криминалитет жена“ (1997-1998, Виктимолошко друштво Србије); „Породично насиље у Србији“ (2001., Виктимолошко друштво Србије); „Тежки облици криминала у Србији у условима транзиције“ (2002-2006, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, руководилац потпројекта „Тежки случајеви разбојништва и разбојничке крађе“); „Превенција криминала и социјалних девијација“ (2006-2010, бр. 149016, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, руководилац је потпројектима „Самоубиство и друштвене промене“ и „Насиље међу вршњацима“); „Криминал у Србији: феноменологије, ризици и могућности социјалне интервенције“ (2011-, бр. 47011, руководи потпројектом „Психопатија и рецидивизам у осуђеничкој популацији“); COST Action "Offender Supervision in Europe" IS1106 (2013-2016, члан радне групе).

Др Бранислава Кнежић је активно учествовала на бројним националним и међународним научним и стручним скуповима андрагога, правника, криминолога, виктимолога и геронтолога, са доминантно андрагошким темама. Рецензент је више научних монографија и радова објављених у научним часописима: *Андрагошке студије*, *Зборник института за криминолошка и социолошка истраживања*, *Теме*, *Специјална едукација и рехабилитација*, *Образовање одраслих (Сарајево)*, *Темиди и Наука, безбедност, полиција*. Члан је редакције више научних часописа: *Образовање одраслих* (члан редакције од 2016-), *Страни правни живот* (члан редакције од 2007.-); *Ревиије за криминологију и кривично право* (члан савета од 2005.). Једна је од уредница часописа *Зборник института за криминолошка и социолошка истраживања* на годишњем нивоу три броја (од 2016.). У последњем изборном периоду била је уредник два тематска зборника *Модели процењивања и стратегије унапређивања квалитета образовања одраслих у Србији*, Филозофски факултет, Институт за педагогију и андрагогију Београд, 2014. и *Мигранти на раскришћу или беспућу земље Србије*, Београд, Институт за упоредно право, Институт за криминолошка и социолошка истраживања и Регионално представништво Руске Хуманитарне Мисије на Балкану, 2016. Члан је одбора међународних конференција *Образовање одраслих и тржиште рада* одржане на Филозофском факултету у Ријеци, 30.6.–1.7.2016. и *Развој и разумевање професионалног идентитета едукатора у образовању одраслих*, одржаној на Кампусу Свеучилишта у Ријеци, 15.6. - 14.6.2017. године.

Једна је од оснивача *Групе за женска права* 1994. год. у оквиру Европског покрета у Србији које су 1997. године покренуле и издавање, прво билтена а потом часописа *Темиди*, који редовно излази до данас. Бранислава Кнежић је и једна од оснивача *Виктимолошког друштва Србије* (ВДС) 1997. године.

Члан је следећих научних и професионалних удружења: Друштва андрагога Србије; Balkan Society of Pedagogy and Education, European Society for Research on the Education of Adults (ESREA), Виктимолошког друштва Србије и Међународног удружења методолога друштвених наука.

О високим компетенцијама др Браниславе Кнежић на пољу научноистраживачког рада сведочи библиографија око 100 објављених научних радова пре и после избора у звање научни саветник и ванредни професор. У досадашњем научно-истраживачком раду др Браниславе Кнежић треба истаћи значај њених публикација. Кандидаткиња има до сада објављених 10 књига, од тога четири ауторске и шест коауторских монографија. Уз то (ко)аутор је већег броја поглавља у монографијама и тематским зборницима међународног и националног значаја и чланака у међународним и часописима међународног и националног значаја, саопштења са међународних и националних скупова као и уредник више тематских зборника и зборника са научних скупова. Овом приликом треба нагласити и значај који за развој науке имају три монографије издате у претходном изборном периоду: *Образовање и ресоцијализација – методе мерења*, Завод за уџбенике и наставна средства (2001); *Не само колико живети*, Институт за криминолошка и социолошка истраживања (2011) и *Истраживање у социјалној политици и социјалном раду*, коауторска, Чигоја и ФПН (2011).

Анализа радова

Након избора у звање ванредног професора Бранислава Кнежић објавила је једну научну монографију и већи број радова у свим категоријама које дефинишу Критеријуми за стицање звања наставника на Универзитету у Београду. За потребе овог извештаја анализираћемо неке од објављених радова који представљају резултате њених емпиријских истраживања из различитих области: образовање осуђеника, рецидивизам и ресоцијализација; вредновање образовања у затворима и нови погледи на истраживања те проблеми везани за медије, жртве и злочинце.

Научну монографију др Браниславе Кнежић **Образовање осуђеника: начин да се буде слободан**, Београд, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, (2017), стр. 241. ISBN 978-86-83287-98-7; COBISS: SR-ID 237322252 поред теоријског дела чине два емпијска истраживања, од којих је једно посвећено мотивацији за образовање, а друго проблемима рецидивизма. Резултати истраживања се наизменично разматрају у оквиру четири веће целине од којих је студија сачињена и који служе као основа за илустрацију базичних теоријских полазишта и њихово критичко промишљање.

У структури студије, поред уводног дела, јасно се препознају четири веће целине: 1) Услови за извршење затворске казне: може ли се човек «поправити» у затвору; 2) образовање: друштвена и индивидуална неопходност; 3) Рецидивизам: - реприза животног пораза и 4) Завршна разматрања – криви нисмо – невини још мање.

У првом делу студије др Бранислава Кнежић разматра фундаменталне појмове и феномене пенологије и пенолошке андрагогије као што је феномен затворске казне, концепт ресоцијализације и третмана, рецидивизма и улога образовања и рада као средстава и циља ресоцијализације при чему ауторка своја теоријска разматрања сучељава са реалношћу затворске средине у Србији, карактеристикама осуђеника и карактеристикама особља које је ангажовано у раду са осуђеницима. Анализа јасно показује како се, суочена са реалношћу, теорија «ломи» у бива неадекватна и недовољна за објашњење и унапређење постојеће праксе.

Други, најобимнији и најзначајнији део студије посвећен је разматрању улоге образовања, његове моћи и ограничења у промени понашања осуђеника и њиховој интеграцији у ужу и ширу социјалну заједницу. Сврховитост образовања осуђених лица, приступи образовању и врсте и програми образовања који су доступни осуђеницима налазе се у центру овог разматрања. Посебна пажња је посвећена разматрању (не)доступности образовања у казнено-поправним домовима, могућностима стицања стручног образовања, комуникационих вештина и неопходних знања и вештина за разумевање и решавање различитих проблема у микро заједници, посебно породици. Ауторка је овој тематици пришла врло студиозно што јој је омогућило извођење крајњег закључка да је образовање (обука и оспособљавање) базични инструмент ресоцијализације, предупређења рецидивизма и промене социјалног положаја и укупног понашања осуђеника. Она аргументовано брани тезу да је чак и у затворским условима образовање динамичан и витални развојни инструмент и капацитет. Обимна теоријска разматрања о улози образовања у ресоцијализацији осуђеника ауторка на крају вешто користи за утемељење пенолошке андрагогије као научне дисциплине, критичко промишљање њеног предмета, садржаја, структуре и специфичности у односу на целокупно подручје образовања и учења одраслих и њену функцију у разумевању и објашњењу понашања осуђених лица. Уз све то, критички сагледава улогу тзв. васпитачког кадра који углавном не „зебе“ од много стручности, приправан на сваки облик репресије, а уморан за иначе замагљено поље ресоцијализације најчешће остављене слави и забору – који се опире и амбициозним искушењима свеколике пенолошке андрагогије.

Треће поглавље студије је посвећено разматрању проблема рецидивизма као специфичног модела понашања осуђених лица и улози образовања и учења у његовом редуковању и превазилажењу. Посебно се разматрају постпенални фактори рецидивизма, односно они који га индукују и подстичу (незапосленост, одбаченост од породице и пријатеља, социјална изолација и сл.). Обимно теоријско разматрање и емпијска анализа показују да третман и образовне мере у пеналним установама не могу имати пун ефекат без њихове кохерентне и континуиране интеграције са постпеналним факторима и утицајима у чијем центру су породица и локална заједница и њихови програми и мере социјалне интеграције у заједницу.

Завршна разматрања као последње поглавље студије представља аналитичко синтетичку елаборацију улоге образовања у ресоцијализацији осуђених лица и редукцији рецидивизма. Ово поглавље је инспиративно за даља теоријска промишљања и емпијска истраживања образовања као инструмента пеналног и постпеналног третмана и ефикасне социјалне интеграције осуђеника.

Сагледавајући у целини студију др Браниславе Кнежић *Образовање осуђеника – начин да се буде слободан*, може се рећи да је реч о раду који на свеобухватан и кохерентан начин промишља фундаменталне проблеме образовања и учења у казнено-поправним установама и постпеналном третману осуђених лица. Текст, као што је већ речено, може бити изузетно драгоцен за даља теоријска и емпијска истраживања образовања и учења у затворским условима и конституисање пенолошке андрагогије као научне и универзитетске дисциплине. Он такође може бити користан за студенте андрагогије и студенте наставничких факултета, посебно на мастер и докторским студијама, јер их на примерен начин уводи у сложену проблематику образовања и учења у казнено-поправним институцијама.

Монографија *Образовање осуђеника – начин да се буде слободан* представља и драгоцену теоријско-емпијску расправу о базичним проблемима образовања осуђеника у Србији. Предмет проучавања је научно и стручно актуелан и теоријски целовито и кохерентно заснован. Осим што садржи добар аналитичко-синтетички преглед о

образовању као облику и инструменту третмана осуђених лица, студија нуди и обиље емпиријских података о могућностима и границама образовања и организованог учења у затворима. Кохерентан методолошки оквир, примена обимног инструментарија на значајном броју испитаника, сложених статистичких процедура у обради података и умеће у њиховој анализи и интерпретацији, обезбеђују овој студији статус оригиналног научног истраживања. Изнете идеје и ставови су добро теоријски елаборирани и аргументовано брањени, при чему посебно долази до изражаја ауторово добро познавање референтних истраживања и литературе. Посебну вредност студије представљају предлози за унапређење праксе образовања и учења у затворима који афирмишу принцип двоструке интегралности у образовању и ресоцијализацији осуђених лица: институционалне (кохерентног деловања надлежних министарстава, затвора и локалних заједница) и васпитно-делатне (рад, образовање, обука, спортско-рекреативне активности) интегралности.

Кнежић, Б., Савић, М. (2013). *Образовање у затвору: од права до реализације. Андрагошке студије*, ИССН 0354-5415, бр. 1, стр. 99-116.

Рад *Образовање у затвору: од права до реализације* бави се могућношћу реализације права на образовање у затворским условима и улоге које оно може имати у процесу ресоцијализације, као и друштвеном и индивидуалном добити од побољшања квалитета образовања у затворима. Од осамдесетих година прошлог века, у већини западних земаља, као и код нас, на удару критике нашао се концепт ресоцијализације јер се сматра да није довео до смањења укупног криминалитета и рецидивизма. Проблем са којим се друштва суочавају је како у затворској средини припремити осуђеника да се успешно интегрише у друштвену заједницу по изласку из затвора. Веома важну улогу у реализацији овог циља може имати образовање. Рад се бави различитим аспектима образовања у затвору: како га држава прописује и како види његову сврху, какво је актуелно стање у реализацији права на образовање у неким земљама света и код нас, које су препреке у реализацији образовања у затворима. Један од главних предуслова за имплементацију и успех образовних програма у затвору јесте и мотивација самих осуђеника да се укључе у њих. У раду је приказан део емпиријског истраживања спроведеног на пригодном узорку из два КПЗ-а, Пожаревац и Сремска Митровица (50 и 210 мушких осуђеника) о мотивацији за образовањем и њиховим образовним потребама. Из наведених резултата истраживања видљиво је да и у затвору постоје позитивни покретачи на образовање који могу подстаћи осуђенике да уче с намером да на неки начин надокнаде пропуштено у свом дотадашњем образовању. Мотивација и разноликост могућности образовања, више него на другим местима и у другим околностима, значајан су предуслов за успешно образовање у затвору.

Knežić, B. & Savić, M. (2016). Prison Education as Perceived by Recidivists. In Pejatović, A., Egetenmeyer, R. & Slowey, M. (Eds): *Contribution of Research to Improvement of Adult Education Quality*. Institute for Pedagogy and Andragogy, Faculty of Philosophy, University of Belgrade, University of Wurzburg, Dublin City University, pp. 111-125. ISBN 978-86-82019-95-4 (IPA), ISBN 978-86-6427-039-7 (FF)

Бројна истраживања указују на значај који образовни програми имају у смањењу рецидивизма и успешнијој реинтеграцији осуђеника у друштво. Међутим, пренасељеност затвора у Србији и недостатак новца за финансирање различитих образовних програма, су објективни фактори који отежавају реализацију ових програма. Још један важан фактор који утиче на успешност програма везан је за саме осуђенике, а то је њихова спремност и мотивацију да учествују у образовању. Приказано истраживање имало је за циљ да испита како осуђеници – повратници виде образовање у затвору. Подаци су прикупљени упитником на пригодном узорку од 85 осуђеника – рецидивиста у КПЗ Сремска Митровица. Резултати истраживања указују на генерално позитивна искуства осуђеника који су били укључени у образовне програме у затвору, на различите мотиве због којих се не укључују у ове програме и дају нам увид у то како осуђеници виде образовање, тј. каква је по њима његова улога и функција.

Кнежић, Б. (2016). Образовна (не)прикладност васпитача у КПЗ. У: Међународни научни скуп *Кривичне и прекршајне санкције и мере: изрицање, извршење и услови отпуст*, Палић, 2-3. јун

2016. Стевановић, И. (ур.), Батрићевић, А. (ур.). Тематски зборник радова међународног значаја, Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања, стр. 283-293.

Имајући у виду специфичну природу затворског образовања, оспособљавања и обуке осуђеника и амбивалентан однос струке и науке према тој врсти третмана у тексту смо покушали дати одговор на питања: ко све обавља посао васпитача, које је основно образовање особља запосленог у службама за третман и обуку и упошљавање, затим да ли запослени у наведеним службама, с обзиром на бројност осуђеника и недовољност стручних кадрова, могу ваљано обављати свој посао и без континуираног „рада на себи“. Подаци, које смо анализирали потврдили су ранија сазнања, да значајан број запослених по базичном образовању нису професионално компетентни за рад са осуђеницима (професори историје, марксизма, одбране и заштите, географије) па је неопходно додатно организовати едукацију и/или ангажовати стручњаке специфичних области за побољшање третмана и стварање нових програма што би требало да се одрази на смањење рецидивизма осуђеника.

Кнежић, Б., Савић, М. (2016). Вредновање образовања затвореника: друштвени и/или научни заборав. Вредновање у васпитно-образовном процесу. Национални научни скуп Сусрети педагога, /25-26.септембар, 2016/, Филозофски факултет Универзитета у Београду, Зборник радова, стр. 137-142. ISBN 978-86-82019-98-5

Доброћудан затвор још није измишљен, а образовање које се у њему догађа јесте, али целовито процењивање његове ефикасности још увек недостаје. Бојимо се да износећи процене о вредновању образовања осуђеника и њихове ресоцијализације на основу рецидивизма (као јединог индикатора) без целовитих и методолошки добро осмишљених истраживања градимо кућу од крова и не састављамо крај с крајем. Делотворног процењивања образовања затвореника нема без одговора на питања: шта, ко, кад и како вредновати. Деловање у оквиру тзв. образовног односно андрагошког циклуса: истраживање образовних потреба, планирање и програмирање, организовање и вредновање образовања и/или оспособљавања и данас и овде не губи на значају и завређује пажњу и делимичну дораду. Вредновање образовања затвореника требало би да започиње пре почетка образовног процеса у затвору (испитивање постојећег знања и вештина затвореника, испитивање потреба за образовањем и оспособљавањем, процена оправданости укључивања у образовање), да се одвија у току образовног процеса (процене понашања и постигнућа...) и да се вреднују ефекти образовања по завршетку процеса и након истека затворске казне. Кроз андрагошки циклус се напосто мора проћи да бисмо покренули питања вредновања образовања осуђених лица с мртве тачке.

Уз анализиране, Б. Кнежић је објавила и следеће (ко)ауторске чланак о проблемима образовања осуђеника и рецидивизму: **Кнежић Б., Савић М. (2015).** Recidivism and Prisoners' Education: An Always Actual Issue. *Empirical research in adult learning and education – Conceptual and Methodological Problems* - Book of Abstracts, pp. 19-21, /15th September, 2015/, Faculty of Philosophy, University Belgrade, Belgrade; **Кнежић, Б., Стојановић, М. (2015).** Однос рецидивиста према образовњу у КПЗ. *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, ISSN 0350-2694, Вол. 34, бр. 2, стр. 63-77; **Кнежић, Б., Илијић, Љ. (2016).** Стручно образовање осуђеника: искушење наде. *Образовање одраслих*, ISSN 1512-8784, Вол. 16, бр. 2, стр. 51-72; **Кнежић, Б. (2017).** Васпитачи у затвору од стручности до приучености, *Педагогија*, бр. 4; **Кнежић, Б. (2017).** Андрагошки кадрови у казнено-поправним заводима - између потреба и реалности, *Андрагошке студије*.

Сви ови чланци су тематски повезани, односно разматрају исту основну тематику – образовање осуђеника у затвору. Сви су писани компетентно, а засновани су на истраживачком сазнању и непосредном увиду аутора кроз дугогодишњи рад на овој проблематици. Наведени чланци имају неколико основних заједничких приступа и аргументованих порука па се могу посматрати као једна целина односно као делови једне целине. Основна полазишта у свим текстовима је да је образовање (основно и стручно) људско право осуђеника на издржавању казне, те да је то битан услов и чинилац ресоцијализације. Основни ставови анализираних чланак су веома критични према стању образовања осуђеника. Констатује се да затвори са својом организацијом и режимом издржавања казне нису погодне институције за образовање, али га декларативно прихватају. Образовањем је обухваћен веома мали број осуђеника, програми нису прилагођени потребама ресоцијализације осуђеника, извођачи програма и

васпитачи нису адекватно припремљени за рад у затворским условима. Б. Кнежић се залаже за промену односа према образовању осуђеника и за његов позитиван третман као битног инструмента ресоцијализације и људског права осуђених лица.

Сви чланци појединачно обрађују значајна питања савременог друштва, нуде уз критику ситуације и одређена стручна и научно заснована решења и у суштини су теоријско уопштавање емпиријског сазнања.

Кнежић, Б., Гломазић, Х. (2015). Медијско доубијање жртава. У: *Малолетници као учиниоци и жртве кривичних дела и прекршаја*. Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања, стр. 245-257.

У раду се пошло од претпоставке да се о малолетницима и насиљу извештава на сензационалистички и таблоидан начин. У истраживању је коришћена квантитативна и квалитативна метода анализе садржаја, као и метода студије случаја и компаративна метода истраживања.

Узорак чине online издања дневних новина *Блиц*, *Политика* и *Курир*. Предмет анализе су текстови објављени у интернет издањима дневних новина *Блиц*, *Политика* и *Курир* у периоду од 01.03.2015. године до 31.03.2015.

Јединицу анализе истраживања представљају текстови у он лине издањима дневне штампе чија су тема – насиље и малолетници, било да су они починиоци, осумњичени или жртве неког кривичног или прекршајног дела, и саобраћајне или неке друге несреће. Током анализе структуре садржаја ауторке су пажњу усмерили ка следећим елементима: утврђивању броја новинских чланака посвећених темама које су предмет истраживања, утврђивању броја и врсте медијски презентованог насиља у коме су актери малолетници, утврђивању броја и врсте рубрика у којима је информација о насиљу и малолетницима објављена, утврђивању броја објављених фотографија и видео записа у којима се открива идентитет малолетника, идентификовање броја случајева у којима се не штити идентитет малолетних жртава насиља. Сензационализам у извештавању илустрован је кроз студију случаја за који су сматрале да је парадигматичан и представља образац понашања медија када су малолетне жртве у питању. На основу анализе текстова може се закључити да малолетничко насиље, насиље над малолетницима, као и све врсте несрећа и недаћа којима су изложена деца и малолетници, јесу привлачна тема за медије, нарочито случајеви који обилују бизарним детаљима или који могу бити стављени у функцију политике. Медији у сензационализацији насиља виде могућност побољшања своје позиције на тржишту, што постаје веома опасан феномен уколико на то изостаје реакција друштва. Јасно је, да је овај текст сувише скроман покушај анализе медијских текстова о малолетницима (жртвама и починиоцима), и по узорку случајева и новина.

Гломазић, Х., **Кнежић, Б.**, (2017). Медији и (не)поверење у правосуђе. У: Међународни научни скуп *Медији и правосуђе*, јун 2017. Уредници: Стевановић, И. и Павићевић, О. Тематски зборник радова међународног значаја, Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања, стр. 227-239.

Циљ овог рада је пружање одговора на питање колика је улога медија у креирању атмосфере јавног поверења у рад правосуђа. Полази се од претпоставке да су разлози поверења јавности, пре свега, системске природе, иако у процесу обликовања јавног мњења у погледу изградње поверења у правосудне институције, медијско извештавање има своју улогу. Резултати анализе су показали да су медији пре фактор учвршћивања неповерења, него његовог успостављања. У овом раду циљ истраживања је анализа односа српских медија и правосуђа у контексту стварања услова за изградњу поверења грађана у рад правосудног система. Метод рада је анализа садржаја релевантних докумената која се односе на процену стања у медијима и правосуђу, и релевантних истраживања јавног мњења.

У раду се анализира друштвени контекст у коме се одвија реформа правосудног система и медија, као и стање у коме се налазе правосуђе, медији и новинари. Наводе се подаци из актуелних истраживања релевантних међународних и домаћих организација које на основу одабраних индикатора процењују степен слободе медија и независности правосудних органа. Резултати анализе су показали да се један од фактора који доприноси изградњи неповерења у правосуђе, несумњиво односи на медијско извештавање, с тим да није мерено колики је удео медија а колики других фактора у креирању амбијента неповерења јавности у правосуђе.

Б. Кнежић такође не напушта проблематику старих људи којом се бави од магистарског рада као ни проблеме насиља где се од жртве може постати злочинац у чију анализу овом приликом нећемо детаљније улазити.

Комисија је констатовала да су сви радови објављени као монографије и/или у разним тематским зборницима и часописима тематски и садржајно вредни, актуелни и дају допринос науци и/или пракси. И када расправља и предлаже превентивне мере девијантних и делинквентних појава Бранислава Кнежић увиђа велика ограничења у могућностима вршења њихове улоге у савременим поремећеним околностима. Она не пада у заблуду да је превенцијом и образовањем могуће отклонити све факторе делинквентног понашања, она се залаже за изградњу система превенције заснованих на реалистичним програмима чиме би се проблем девијантних и делинквентних понашања могао ублажити. Уз искуствена сазнања ослања се и на теоријско-научна сазнања.

Када пише о образовању осуђеника види се да су радови тематски повезани и да су писани компетентно, надахнуто и ангажовано, а засновани су на истраживачком сазнању и непосредном увиду кроз дугогодишњи рад на овој проблематици. Оно што се провлачи кроз све текстове је да само образовање неће променити осуђеника али се ни осуђеник неће променити ако му ускратимо право и могућности образовања. Очигледан је став и залагање ауторке за промену односа према образовању и врсти, начину и форми образовања у затвору.

Наставни рад и професионални допринос

Бранислава Кнежић је од 2004 до 2015 године активно учествовала у реализацији наставе на основним и магистарским, односно мастер студијама из Методологије политичких наука и Методологије истраживања у социјалном раду и социјалној политици на Факултету политичких наука Универзитета у Београду. На Факултету политичких наука Универзитета у Београду била је члан комисија за оцену и одбрану две магистарске тезе. У оквиру потпројеката којима је руководила у Институту за криминолошка и социолошка истраживања у Београду такође су одбрањене две докторске тезе.

На Филозофском факултету у Београду на Одељењу за педагогију и андрагогију предаје предмете на сва три нивоа студија. *Пенолошку андрагогију* предаје на основним студијама а *Методологију истраживања образовања и учења одраслих* на мастер студијама; *Теоријско-методолошке проблеме андрагошких истраживања* и *Квантитативна и квалитативна истраживања* на докторским студијама. Током рада на Филозофском факултету била је ментор за једну мастер тезу, члан комисије за одбрану две докторске дисертације, 6 мастер теза и један завршни рад.

У редовним анкетама које се последњих година на Филозофском факултету спроводе у оквиру поступка студентског вредновања наставника, студенти су рад Браниславе Кнежић оцењивали високим оценама (просечна оцена 4,7). Истраживања која покреће са студентима заснивају се на новим методолошким приступима и критичком преиспитивању теорије и праксе. Садржаје курсева које реализује усаглашава са савременим теоријским полазиштима и резултатима емпиријских истраживања.

Бранислава Кнежић је својим учешћем у настави, од основних, преко мастер и докторских студија утицала на унапређење квалитета извођења наставе увођењем нових облика и метода рада, интерактивним приступом и подстицањем студената за укључивање у самосталан истраживачки рад, критички однос према темама којима се баве, промишљање и повезивање теоријских знања са знањима и искуствима стеченим у пракси кроз курсеве које предаје. О томе сведоче број комисија за одбрану мастер и докторских радова у којима је учествовала као и високе оцене које студенти дају за њене курсеве и истраживачке семинаре истичући као њен важан квалитет спремност за сарадњу и подршку у раду, како током наставе, тако и кроз консултације.

Такође је учествовала у Комисији Одељења за обезбеђивање квалитета вредновања и у планирању истраживачких активности студената (наших и страних) у оквиру размене.

Б. Кнежић је по позиву Декана Факултета за безбедност – Скопје учествовала у изради силабуса за предмет *Пенолошка андрагогија* (2017. године).

Значајно је истаћи њен континуирани рад на пољу професионализације образовања одраслих кроз радионице, семинаре и програме едукације на научно-стручним конференцијама: Форум Југоисточне Европе о управљању и вођењу у образовању: Изазови сарадње с дијоницама (Пула, 2015); Образовање одраслих и тржиште рада (Ријека, 2016) и Развој и разумијевање професионалног идентитета едукатора у образовању одраслих (Ријека, 2017).

Цитираност (позната аутору)

Научни допринос Браниславе Кнежић видљив је и у цитираности њених радова – пет монографија и 17 осталих радова цитирано је у 42 научна рада.

Монографија „Образовање и ресоцијализација - методе мерења“ цитирана у:

- Милосављевић, С., Радосављевић, И. „Основи методологије политичких наука“, (у три издања) *Службени гласник*, Београд, 2003; 2006 и 2008.
- Стајић, Љ., Јовановић, Д., Ђорђевић, Ђ., Милошевић, М., Брковић, В. „The scope and quality of achieved knowledge and skills of students at Police academy“, *Journal of police academy*, Belgrade, 1/2002, pp. 60.
- Кнежевић-Флорић Оливера „Социјална педагогија – проблеми одрастања или помоћ младима“, *Педагошка стварност*, вол. 52, бр. 5-6, 2006.
- Павићевић, О., Симеуновић-Патић, Б., „О негативном друштвеном јунаку“, *Институт за криминолошка и социолошка истраживања*, Београд, 2011., стр.162.
- Даниловић, Н., Милосављевић, С., „Основе безбедносне аналитике“, *Службени гласник*, Београд, 2008, стр.167.
- Џевад, Т., Милосављевић, С., „Аналитика“ I том, *НИК ГРАФИТ Лукавац*, 2008, стр. 475.
- Стевановић, З., „Затворски систем и третман осуђених лица у Србији“, докторска дисертација, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију Универзитета у Београду, 2010.
- Мадановић, Н., Надаревић, Д. (2014). Пенолошка андрагогија, Бања Лука, Дефендологија центар.
- Илијић, Љ. (2014). Образовање и професионално оспособљавање осуђених лица као важан фактор редукције рецидивизма, *Ревизија за криминологију и кривично право*, Вол. 52. бр. 1.
- Илијић, Љ. (2014). *Осуђени и депривације-утицај карактеристика личности на интензитет доживљавања затворских депривација*. ИКСИ
- Илијић, Љ. (2014). Професионално оспособљавање осуђених: стање у Србији и пракса у свијету. У: Крон, Л. (Ур.) *Преступ и казна: де леге лата ет леге ференда*. ИКСИ
- Илијић, Љ. Павићевић, О. & Гломазић, Х. (2016). Потребе и могућности образовања осуђеника. *Андрагошке студије*, бр.2.

Монографија „Рат, егзодус, избеглиштво“ (коауторска) у:

- Веселић, Б., Поповић, К., Друштвене промене и неформално образовање жена у Србији и Хрватској деведесетих година XX века, *Андрагошке студије*, бр.2, 2008., стр. 342.
- Видаковић, И. „Жена и рат“, *Темида*, Београд, бр. 4/2001, стр. 27.

Монографија „Опроштај од живота: последње поруке“ (коауторска) у:

- Николић, З., Крон, Л., „Тоталне установе и депривације књига о човеку у невољи“, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Београд, 2011., стр.119.
- Николић, З, Крон, Л., „Тоталне“ установе и депривације, *Зборник института за криминолошка и социолошка истраживања*, бр.1-2/2011, Београд, стр.126.
- Чимбуровић, Љ, Стевановић, З., Шаљић, Е., Играчки, Ј. (2013) *Виктимологија*, стр.19.

- Југовић, А., Луковић, М. (2012) Карактеристике самоубиства младих, *Специјална едукација и рехабилитација*, вол.11, бр.1. 169-177.
- Југовић, А. (2011) Социјално-демографска и етиолошка обележја суицида у савременом друштву, *Социјална едукација и рехабилитација*, вол.10. бр.3, 529-546.

Монографија „Стари људи у јавном саобраћају“ у:

- Булатовић, Р., „Додати живот годинама“ Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета у Београду, 2001, стр. 92.

Како жене препознају насиље у породици, у: Николић-Ристановић, В. (ур.) „Породично насиље у Србији“, 2002 у:

- Ћопић, С., „Породично насиље у земљама бивше Југославије: преглед најважнијих резултата истраживања“, *Темид*, бр.2/2003, стр. 20.

„Карактеристике претрпљеног насиља, насилника и последице“ у: Николић-Ристановић, В. (ур.) „Породично насиље у Србији“, 2002 у:

- Ћопић, С., „Породично насиље у земљама бивше Југославије: преглед најважнијих резултата истраживања“ *Темид*, бр.2/2003, стр.24.

„Насиље у породици- навике и наде“ у: *Правом против насиља у породици*, Женски истраживачки центар за едукацију и комуникацију, Ниш, 2002. у:

- Томић, М., „Превенција и третман жена жртава трафикинга“ магистарски рад на Факултету политичких наука, 2008.

Монографија „Истраживање у социјалној политици и социјалном раду“ (коауторска) у:

- Миљковић, Ј.Манчић, Н. (2017). Образовање одраслих у савременим друштвеним покретима, Педагогија, бр. 2.

Чланци

„Улога образовања у ресоцијализацији осуђених лица“ *Југословенска ревија за кривично право и криминологију*“1/1991 у:

- Булатовић, Р. „Вредновање образовног понашања одраслих“ Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета, Београд, 2001, стр. 100.

„Употреба физичке силе и других облика репресије у току грађанског протеста због непризнавања изборних резултата у Србији“ (коауторски), *Темид*, бр.1/1999. у:

- Шабић, Р. „Примена средстава принуде у светлу релевантних правних норми“, *Темид*, Београд, бр. 3-4/1999, стр. 48.

„Однос према старима:у прошлости и данас“ *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања, Београд, бр.1/1992. у:*

- Булатовић, Р., „Додати живот годинама“ Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета у Београду, 2001, стр.92.

„Разбојништва и разбојничке крађе“ (коауторски), *Темид*, бр.3/2003 у:

- Симеуновић-Патић, Б. „Убиства у Србији у контексту транзиције и рата“, *Темид*, Београд, бр. 4/2003. стр. 38.

„Самоубиство старих-(не)вољно напуштање живота“, *Социолошки преглед*, вол.40,бр.2, 2006. у:

- Станковић, Б., Пенев, Г. „Социокултурни аспект суицидног понашања и неке релевантне чињенице о самоубиствима у Србији“, *Социолошки преглед*, вол. 43, бр.2, 2009.

„Злостављање старих лица“, *Правни живот*, бр.9/2008.

- Ћирић, Ј., „Криза морала и корупција“, *Нова српска политичка мисао*, бр.1-2/2009, стр. 233-259.

„Насиље у школи“ (коауторски), *Правни живот*, бр.9/2007. у:

- Ћирић, Ј., „Криза морала и корупција“ *Нова српска политичка мисао*, бр.1-2/2009, стр.233-259.

„Насиље међу вршњацима у школи“ (коауторски), *Наука-Безбедност-Полиција*, бр.3/2007. у:

- Којић, М., Марков, З., „Просоцијални дискурс и моралност као императив у превенцији насиља у друштву“, *Педагогија*, бр.2/2011, стр.234-245.

Насиље над старима- друштвено и научно запостављено подручје, *Наука-безбедност-Полиција*, 2010., вол.15., бр1. стр. 63-78 у:

- Спасић, Д., Радовановић, И. (2010). Насиље као криминолошки феномен (теоријски оквир), *Наука-Безбедност -Полиција*, вол.17, бр. 2.

“Од дефиниције до операционализације, са освртом на истраживање насиља“, *Темид*, Београд, бр. 1/2004, у:

- Анита Скелин Хорват „Are the Young the Others in Croatia Media? Часопис за књижевност и културу, Задар.

„Мушкарци – жртве насиља у породици“, *Правни живот*, 10/2010. у:

- Игњатовић, Ђ., Симеуновић-Патић, Б., „Виктимологија“ Правни факултет Универзитета у Београду, Едиција ПРИМЕН, 2011, стр.61.

Кнежић, Б. (2010). У прилог истраживања злостављања мушкараца у породици, *Зборник ИКСИ*, бр. 1-2.,стр. 153-166. у:

- Ovesni, K. Treatment of adult victims of violence in Serbia, *Violence against the elderly: challenges – Research-Action*, ed. (Jagielska, K, Malgarzata Lukasik, J. Gerard Pikula, N.), Toronto, 2015.

Кнежић, Б. (2010). Реинтеграција бивших затвореника у сеоску средину, *Зборник ИКСИ*, 1-2. у:

- Драгојловић, Ј. (2014). Проблем реинтеграције бивших затвореника у друштвену заједницу, *Култура полиса*, бр. 25. стр. 433-443.
- Кнежић, Б., & Савић, М. (2012). Образовање иза решетака. У: Крон, Ј. (Ур.) Деликти, казна и могућности социјалне профилаксе, (179-193). Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Београд. у:
- Јованић, Г., Илијић, Љ. (2015). Образовне потребе и едукативни третман. У: Вуковић, М. (Ур.). *Специјална едукација и рехабилитација данас*. IX међународни научни скуп.
- Илијић, Љ. (2016). *Утицај образовања и професионалног оспособљавања на редукацију ризика рецидивизма код осуђених лица*. ФАСПЕР, БЕОГРАД.

Кнежић, Б. (2012). Затворска казна: репресија и /или ресоцијализација. У: Крон, Ј. & Кнежић, Б. (2012) *Криминал и државна реакција: феноменологија, могућности и перспективе* у:

- Илијић, Љ. (2016). *Утицај образовања и професионалног оспособљавања на редукацију ризика рецидивизма код осуђених лица*. ФАСПЕР, БЕОГРАД.

Кнежић, Б. & Савић, М. (2013). Образовање у затвору: од права до реализације. *Андрогошке студије*, 1, 99-116.у:

- Илијић, Љ. Павићевић, О. & Гломазић, Х. (2016). Потребе и могућности образовања осуђеника. *Андрогошке студије*, бр.2.

- Митрић-Аћимовић, Д. (2013). Имплементација и евалуација групних форми рада са осуђеницима, Андрагошке студије, бр. 2.

Закључак

Радови др Браниславе Кнежић које је ова Комисија имала прилику да прегледа несумњиво представљају значајан допринос развоју науке и праксе како пенолошко-андрагошке и теоријско-методолошке тако и криминолошке.

Највећи број радова др Браниславе Кнежић карактерише мултидисциплинаран приступ комплексним појавама и вишеслојним проблемима које је у свом богатом истраживачком раду проучавала.

Б. Кнежић је у свом научно – истраживачком, образовном и публицистичким раду и деловању посебно интересовање показала за бављење теоријско методолошком проблематиком (логичким питањима критичког разматрања, дефинисања, редифинисања и формирања разних типова дефиниција у процесу концептуализације и пројектовања истраживања, разраде и примене истраживачких метода, техника, поступака и инструмената за прикупљање и обраду података), проблематиком образовања и ресоцијализације осуђених лица, веома актуелним питањима старења и старости, избеглиштва и избеглица и све израженијим феноменом насиља у породици као и проблематиком суицида у нашој средини.

У методолошком приступу истраживања, проучавању и анализи ових појава Б. Кнежић је показала веома висок степен компетентности, оригиналности и научне објективности, а њени радови дају значајан научни допринос разматрању, научном описивању, класификацији и објашњавању актуелних проблема друштва. Својим истраживањима, објављеним радовима и непосредном ангажовању у развоју научног подмлатка скренула је пажњу научне и стручне јавности и стекла значајан углед. Посебан допринос дала је развоју методологије истраживања широке лепезе делинквентних, девијантних и других актуелних социјалних појава и проблема у нашем друштву, примењујући и повезујући како теоријски тако и емпиријски аспект проучавања и научно валидне анализе феномена које је изучавала.

Радови др Браниславе Кнежић показују изузетно компетентан и интелектуално инспиративан приступ анализи научних проблема, почевши од избора модела истраживања, до анализе и интерпретације података; завидан ниво теоријског и методолошког знања и, посебно, умешност у употреби адекватних аналитичких поступака и одлично повезивање научних чињеница.

Научни допринос евидентан је и у цитираности њених текстова. Многе од књига и студија др Браниславе Кнежић представљају незаобилазне референце за будуће истраживаче тема, појава и проблема којима се она бави.

Предлог Комисије

Сагледавајући целокупан научни и стручни опус др Браниславе Кнежић, може се рећи да она испуњава критеријуме за избор у звање редовног професора дефинисане *Законом о високом образовању, Статутом Универзитета у Београду, Критеријумима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, Статутом Факултета и Правилником, односно Правилима о ближим условима за избор наставника и сарадника на Факултету.*

На основу увида у целокупну научну и наставну активност др Браниславе Кнежић, као и чињенице да је већ пре пет година стекла трајно научно звање – научни саветник (што је еквивалент звању редовни

професор), кандидат завређује избор у највише звање и са задовољством предлажемо Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду да др Браниславу Кнежић изабере у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област АНДРАГОГИЈА.

Београд, 24.8. 2017. године

Комисија:

др Миомир Деспотовић, редовни професор
Филозофски факултет Универзитета у Београду

др Снежана Медић, редовни професор
Филозофски факултет Универзитета у Београду

др Шефика Алибабић, редовни професор
Филозофски факултет Универзитета у Београду

др Ранко Булатовић, редовни професор у пензији
Филозофски факултет Универзитета у Београду

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

С А Ж Е Т А К
РЕФЕРАТА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА
ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Филозофски факултет
 Ужа научна, односно уметничка област: андрагогија
 Број кандидата који се бирају: 1
 Број пријављених кандидата: 1
 Имена пријављених кандидата:
 1. Бранислава Т. Кнежић

II - О КАНДИДАТИМА**1) - Основни биографски подаци**

- Име, средње име и презиме: Бранислава Т. Кнежић
 - Датум и место рођења: 25.04.1957. Михаљ, Метковић
 - Установа где је запослен: Филозофски факултет УБ, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Београд
 - Звање/радно место: ванредни професор, научни саветник
 - Научна, односно уметничка област: андрагогија

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:
 - Назив установе: Филозофски факултет
 - Место и година завршетка: Београд, 1980.
Мастер:
 - Назив установе:
 - Место и година завршетка:
 - Ужа научна, односно уметничка област:
Магистеријум:
 - Назив установе: Факултет политичких наука
 - Место и година завршетка: Београд, 1987.
 - Ужа научна, односно уметничка област: социјална политика и социјални развој
Докторат:
 - Назив установе: Факултет политичких наука
 - Место и година одбране: Београд, 2000.
 - Наслов дисертације: „Методe мерења учешића образовања у процесу ресоцијализације“.
 - Ужа научна, односно уметничка област: методологија друштвених истраживања
Досадашњи избори у наставна и научна звања:
 - научни сарадник, 2002.
 - виши научни сарадник, 2007.
 - научни саветник, 2012. , ванредни професор, 2012.

3) Испуњени услови за избор у звање редовног професора
ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	оцена / број година радног искуства
1	Приступно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама	просек 4,7

	током целокупног претходног изборног периода	
3	Искуство у педагошком раду са студентима	Филозофски факултет у Београду - 5 година на сва три нивоа студија. Факултет политичких наука у Београду - 11 година (по позиву) на основним и мастер студијама.

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	Члан Комисија за израду и одбрану докторске дисертације асистента Маје Максимовић „Епистемолошке претпоставке и односи моћи у образовању одраслих - анализа дискурса“, одбрањена 2014.
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	<p>Хоџић Самир, мастер рад „Андрагошки аспекти развоја људских ресурса у центрима за континуирано образовање одраслих“, 2014.</p> <p>Илић Јована, мастер рад „Перцепција запослених о селекцији људских ресурса“, 2014.</p> <p>Милак Синиша, мастер рад „Основно образовање у Казнено-поправном заводу за малолетнике у Ваљеву: организација и начин остваривања“, 2013.</p> <p>Цуцуревић Душан, мастер рад „Развој самообразовне компетенције у процесу е-учења“, 2013.</p> <p>Гроздић Вукашин, мастер рад „Учење и образовање у функцији успешности у предузетништву“, 2016.</p> <p>Ђукановић Тамара, мастер рад „Став универзитетских наставника према образовању за одрживи развој“, 2016.</p> <p>Стојановић Марија, мастер рад „Образовно искуство повратника и њихова спремност за оспособљавање током издржавања казне“, 2015. (ментор)</p>
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	<p>Чланства у комисијама:</p> <p>Авдагић Емир, Алибабић Шефика (ментор), „Менаџмент у организацијама за образовање одраслих - концептуални и оперативни модели“, докторска дисертација одбрањена 2015.</p> <p>Максимовић Маја, Поповић Катарина (ментор), „Епистемолошке претпоставке и односи моћи у образовању одраслих - анализа</p>

		дискурса“, докторска дисертација одбрањена 2014.
--	--	--

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)		
9	Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.		
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту		
11	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33		
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.		
14	Објављена један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. (за поновни избор ванр. проф)		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. (за поновни избор ванр. проф)		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. (за поновни избор ванр. проф)		
17	Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира	1	Knezic, B., Savic, M. (2016). Prison education as perceived by recidivists. In: PEJATOVIĆ, Aleksandra (ur.), EGETENMEYER, Regina (ur.), SLOWEY, Maria (ur.). <i>Contribution of research to improvement of adult education quality</i> . Belgrade [etc.]: Institute for Pedagogy and Andragogy, Faculty of Philosophy [etc.], str. 111-125 М-13 (замена)
18	Објављен један рад из категорије М24 од првог	1	Кнежић, Б., Савић, М. (2013).

	избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М21, М22 или М23 може, један за један, да замени услов из категорије М24 или М51		<p>Образовање у затвору: од права до реализације. <i>Андрогошке студије</i>, ISSN 0354-5415, 2013, бр. 1, стр. 99-116.</p> <p>М24</p> <p>Knezic, B., Savic, M. (2013). Challenges to adult education in Serbian prisons. In: DESPOTOVIĆ, Miomir (ur.), HEBIB, Emina (ur.), BALÁZS, Németh (ur.). <i>Contemporary Issues of Education Quality</i>. Beograd: Institute for Pedagogy and Andragogy, 2013, str. 235-248.</p> <p>М-14 (замена)</p>
19	Објављених пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М24 може, један за један, да замени услов из категорије М51	6	<p>Кнежић, Б., Илијић, Љ. (2016). Стручно образовање осуђеника: искушење наде. <i>Образовање одраслих</i>, ISSN 1512-8784, 2016, год. 16, бр. 2, стр. 51-72. (часопис на сајту Универзитета М51)</p> <p>Максимовић, М., Кнежић, Б. (2014). Нови поглед на истраживање: израда научног рада као процес трансформативног учења. <i>Андрогошке студије</i>, ISSN 0354-5415, бр. 1, стр. 123-136.</p> <p>М24</p> <p>Кнежић, Б., Стојановић, М. (2015). Однос рецидивиста према образовњу у КПЗ. <i>Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања</i>, ISSN 0350-2694, год. 34, бр. 2, стр. 63-77 (часопис на сајту Универзитета М51)</p> <p>Кнежић, Б. (2017). Андрогошки кадрови у казнено-поправним заводима - између потреба и реалности, <i>Андрогошке студије</i> (потврда уреднице).</p> <p>М24</p> <p>Кнежић, Б. (2017). Васпитачи у затвору од стручности до приучености, <i>Педагогија</i>, бр. 4 (потврда уреднице).</p> <p>М51</p> <p>Ћирић, Ј., Кнежић, Б. (2017). Од жртве до злочинца, <i>Правни живот</i> (у штампи)</p> <p>М51</p>

20	Цитираност од 10 хетеро цитата.	42 цитата (позната аутору, наведена у извештају)	5 монографија и 17 осталих радова цитирано је у 42 научна рада
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33	3	<p>Кнежић, Б. (2016). Образовна (не)прикладност васпитача у КПЗ. У: <i>Међународни научни скуп Кривичне и прекршајне санкције и мере: изрицање, извршење и услови отпуст</i>, Палић, 2-3 јун 2016. Стевановић, И. (ур.), Батрићевић, А. (ур.). Тематски зборник радова међународног значаја, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, стр. 283-293.</p> <p>Ћирић, Ј., Кнежић, Б. (2016). Мигранти кроз Србију: на путу опстанка. У: Ћирић, Ј. (ур.), Кнежић, Б. (ур.). <i>Мигранти на раскришћу или беспућу земље Србије</i>. Београд: Институт за упоредно право: Институт за криминолошка и социолошка истраживања: Регионално представништво Руске Хуманитарне Мисије на Балкану, стр. 267-278.</p> <p>Гломазић, Х., Кнежић, Б. (2017). Медији и (не)поверење у правосуђе, У: <i>Међународни научни скуп Медији и правосуђе</i>, јун 2017. уредници: Стевановић, И., Павићевић, О. Тематски зборник радова међународног значаја, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, стр. 227-239.</p>
22	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63	2	<p>Кнежић, Б., Савић, М. (2016). Вредновање образовања затвореника: друштвени и/или научни заборав. У: Мишкељин, Л. (ур.), Шаљић, З. (ур.), Миљковић, Ј. (ур.). <i>Вредновање у васпитно-образовном процесу : зборник радова</i>. Београд: Филозофски факултет Универзитета: Педагошко друштво Србије, стр. 137-142.</p> <p>Кнежић, Б., Гломазић, Х. (2015). Медијско доубијање жртава. У: <i>Малолетници као учиниоци и жртве кривичних дела и прекршаја</i>. Београд: Институт за криминолошка и социолошка истраживања, стр. 245-257.</p>
23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија	1	Кнежић, Б. (2017). <i>Образовање осуђеника – начин да се буде слободан</i> , стр. 241. ISBN 978-86-

	(са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		83287-98-7
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)	5	<p>Knezic, B., Savic, M. (2016). Prison education as perceived by recidivists. In: PEJATOVIĆ, Aleksandra (ur.), EGETENMEYER, Regina (ur.), SLOWEY, Maria (ur.). <i>Contribution of research to improvement of adult education quality</i>. Belgrade [etc.]: Institute for Pedagogy and Andragogy, Faculty of Philosophy [etc.], str. 111-125 M-13</p> <p>Knezic, B., Savic, M. (2013). Challenges to adult education in Serbian prisons. In: DESPOTOVIĆ, Miomir (Ed.), HEBIB, Emina (Ed.), BALÁZS, Németh (Ed.). <i>Contemporary Issues of Education Quality</i>. Beograd: Institute for Pedagogy and Andragogy, 2013, str. 235-248. M-14</p> <p>Кнежић, Б., Савић, М. (2013). Образовање у затвору: од права до реализације. <i>Андрагошке студије</i>, ISSN 0354-5415, 2013, бр. 1, стр. 99-116. M24</p> <p>Максимовић, М., Кнежић, Б. (2014). Нови поглед на истраживање: израда научног рада као процес трансформативног учења. <i>Андрагошке студије</i>, ISSN 0354-5415, бр. 1, стр. 123-136. M24</p> <p>Кнежић, Б. (2017). Андрагошки кадрови у казнено-поправним заводима - између потреба и реалности, <i>Андрагошке студије</i> (потврда уреднице). M24</p>

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

(изабрати 2 од 3 услова)	Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)
1. Стручно-професионални допринос	<p><u>1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству.</u></p> <p><u>2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа.</u></p>

	<p>3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама.</p> <p>4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.</p> <p>1. Кнежић, Бранислава (уредник), Пејатовић, Александра (уредник), Милошевић, Зорица (уредник). <i>Модели процењивања и стратегије унапређивања квалитета образовања одраслих у Србији</i>. Београд: Филозофски факултет, Институт за педагогију и андрагогију, 2014. (204 стр.). ISBN 978-86-82019-82-4.</p> <p>Ћирић, Ј. (уредник), Кнежић, Б. (уредник), Мигранти кроз Србију: на путу опстанка. У: Ћирић, Ј. (ур.), Кнежић, Б. (ур.). <i>Мигранти на раскришћу или беспућу земље Србије</i>. Београд: Институт за упоредно право: Институт за криминолошка и социолошка истраживања: Регионално представништво Руске Хуманитарне Мисије на Балкану, 2016, стр. 267-278.</p> <p>Уредница часописа <i>Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања</i> од 2016.</p> <p>Члан редакције и/или савета часописа: <i>Темид</i> (члан редакције од оснивања 1997-2004., а савета од 2004-2010.);</p> <p>Члан савета <i>Ревije за криминологију и кривично право</i> (од 2005-);</p> <p>Члан редакције и/или савета <i>Зборника Института за криминолошка и социолошка истраживања</i> (члан редакције 1992-1994, а од 2005. члан савета);</p> <p>Члан редакције часописа <i>Страни правни живот</i> од 2007.</p> <p>Члан редакције часописа <i>Образовање одраслих</i> од 2016.</p> <p>2. Члан организационог одбора међународне конференције <i>Образовање одраслих и тржиште рада</i> (Ријека, 2016);</p> <p>Члан организационог одбора међународне конференције <i>Развој и разумијевање професионалног идентитета едукатора у образовању одраслих</i> (Ријека, 2017).</p> <p>3. Члан две комисије за израду и одбрану докторских дисертација, ментор једног мастер рада и члан шест комисија за одбрану мастер рада</p> <p>4. Пројекти:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Превенција криминала и социјалних девијација</i>, 2006-2010 (бр. 149016) које је финансирало Министарство за науку и технолошки развој РС (ИКСИ); у оквиру ког је руководила потпројектима „Самоубиство и друштвене промене“ и „Насиље међу вршњацима“; - <i>Криминал у Србији: феноменологије, ризици и могућности социјалне интервенције</i>, руководи потпројекатом „Психопатија и рецидивизам у осуђеничкој популацији“ 2011-2017 (бр. 47011) које финансира Министарство за просвету и науку РС - COST Action IS1106 "Offender Supervision in Europe", EU funded programme, 2013-2016, члан радне групе
<p>2. Допринос академској и широј заједници</p>	<p>1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира.</p> <p>2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.</p> <p>3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа</p>

	<p>и комисије министарстава.</p> <p>4. Учесће у наставним активностима ван студијских програма (<u>перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника</u>) или у активностима популаризације науке.</p> <p>5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.</p> <p>1. Члан је: Виктимолошког друштва Србије, Геронтолошког друштва Србије, Друштва андрагога Србије, Међународног удружења методолога друштвених наука (председник је надзорног одбора), Balkan Society of Pedagogy and Education, European Society for Research on the Education of Adults (ESREA).</p> <p>4. Континуирани рад на пољу професионализације образовања одраслих кроз радионице, семинаре и програме едукације на научно-стручним конференцијама: Форум Југоисточне Европе о управљању и вођењу у образовању: Иззови сарадње с дијоницама (Пула, 2015); Образовање одраслих и тржиште рада (Ријека, 2016) и Развој и разумијевање професионалног идентитета едукатора у образовању одраслих (Ријека, 2017)</p>
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	<p>1. Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама</p> <p>2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача.</p> <p>3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа.</p> <p>4. Учесће у програмима размене наставника и студената.</p> <p>5. Учесће у изради и спровођењу заједничких студијских програма</p> <p>6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.</p> <p>1. COST Action "Offender Supervision in Europe" IS1106 (2013-2016, члан радне групе);</p> <p>2. Бранислава Кнежић је у току академске 2004/05 и 2005/06 као и 2008/09 године активно учествовала у реализацији програма наставе (вежбе, консултације и испитне активности) из предмета - „Методологија политичких наука“ на Факултету политичких наука у Београду. Такође је у истом периоду учествовала у реализацији дела наставе (предавања, консултације, израда и одбрана научно-истраживачких пројеката студената) из предмета – „Методологија социјалних истраживања“ и „Методологија истраживања у социјалном раду“ и резултати њеног рада, у овој области, високо су оцењени од стране предметних наставника и студената са којима је радила. Од 2008 до 2015 ФПН је ангажује, као професора по позиву, за извођење наставе на дипломским академским мастер студијама Социјална политика и социјални рад, за наставни предмет „Истраживање у социјалној политици и социјалном раду“. Била је члан комисије за одбрану две магистарске тезе.</p> <p>5. Учествовала је на изради силабуса за предмет „Пенолошка андрагогија“ на Факултету за безбедност - Скопје (2017.)</p>

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу анализе укупне наставно-научне активности др Браниславе Кнежић комисија је сагласна у мишљењу да она испуњава све услове за избор у звање редовног професора. Њен укупан рад на Филозофском факултету и Одељењу за педагогију и андрагогију такође је препоручује за ово место. Својим научно истраживачким резултатима и објављеним радовима она се представила као врстан истраживач, различитих проблема образовања и учења одрасли.

На основу сагледавања целокупног рад и научно истраживачке резултате част нам је, да предложимо Изборном већу Филозофског факултета да др Браниславу Кнежић изабере у звање редовног професора за ужу научну област Андрагогија.

Место и датум: Београд, 24.08. 2017.

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

др Миомир Деспотовић, редовни професор
Филозофски факултет Универзитета у Београду

др Снежана Медић, редовни професор
Филозофски факултет Универзитета у Београду

др Шефика Алибабић, редовни професор
Филозофски факултет Универзитета у Београду

др Ранко Булатовић, редовни професор у пензији
Филозофски факултет Универзитета у Београду

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата Бранислава Кнежић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 04.09.2017.

(Бранислава Кнежић)